

... Alexandro in tabernaculum relato, medici lignum sagittae corpori inixum abscidunt. Corpore deinde nudato, animadvertunt hamos inesse telo, nec aliter id sine pernicie corporis extrahi posse quam secando vulnus. Ceterum verebantur ne, secantes, proluvium sanguinis ederetur: quippe telum penetravisse in viscera videbatur. Critobulus, inter medicos artis eximiae, sed in tanto periculo territus, metuebat ne in ipsius caput parum prosperae curationis recideret eventus. Lacrimantem eum ac metuentem rex conspexerat: "Quid", inquit, "expectas? Quid non quam primum hoc dolore me moriturum saltem liberas? An times ne reus sis, cum insanabile vulnus acceperim?". Critobulus tandem, vel inito vel dissimulato metu, latius vulnus patefecit et spiculum evellit; ingens vis sanguinis manare coepit linqiue animo rex et velut moribundus extendi. Clamor simul atque ploratus amicorum oritur regem expiravisse credentium. Tandem constitit sanguis, paulatimque rex animum recepit et circumstantes coepit agnoscere.

Quintus Curtius Rufus

Historiarum Alexandri Magni - Liber IX - 5